

Dagsutfärd till Österlen den 27 september 2017

Vem har inte varit på Österlen någon gång? Visst har vi alla varit där. Dit åker man gärna hur många gånger som helst. Klockan åtta sitter vi bekvämt i bussen med Per – vår trogne vän – vid ratten. Vi susar fram över Kristianstadsslätten, och Per tycker att det är mer än synd att Kristianstad, som den matkommun den är, bygger industrier och shoppingcentra på den goda jorden. Man håller med. Men naturen artar sig och snart ser vi härliga skogar, ännu gröna men med begynnande rost och guld i kanterna. Vackert. Brösarps södra backar är målet för första anhalt. Janet har förberett mackor och kaffe, som vi intar på stående fot, förutom några som hittar bord med bänkar. Lite kallt i luften och blåsigt, men kaffet värmer.

Opp i bussen igen. Ibland lättare sagt än gjort att klänga upp för den skyhöga trappan. Men än klappa hjärtan... Snart är vi framme i Kivik, där vi släpps av nere vid hamnen, vid Äppeltavlan. Vi är inte de enda dagsutfärdare, så här är gott om folk och lagom trängsel. Butiker och försäljningsställen är öppna och en utställningshall visar äppelskulpturer i en avlång cirkusarena, typ. Runt hela arenan löper en sarg – ca en dm bred – och där ligger äpplen av alla olika sorter, ett äpple för varje sort. Inte anade man att det finns så många äppelsorter. Var växer de träden? Man beskådar och beundrar förstås den gigantiska äppeltavlan. Tjusig tradition.

Alle man ombord igen, med äpplen och annat godis, t.ex. Mellbykavring i sina påsar.

Är vi inte lite hungriga nu? Hotell Svea i Simrishamn har lunchen klar när vi kommer. Det blev lax med citronsås och potatis. Lite sallad. Gott. Kaffe och liten kaka. Det trivs vi med. Efter lunchen kan var och en knalla på stan eller sitta kvar på hotellet och snacka eller gå till hamnparken och titta på något som rör sig där eller på båtarna. Kanske drömma om en tur till Bornholm. Det går båtar dit på sommaren till Allinge på norra delen av ön. Uppe i stan ligger den vackra kyrkan, tyvärr inte öppen denna dag. På en skylt står att läsa, att första stenen till kyrkan lades för så där 800 år sen. Några resenärer sitter och njuter solskenet på café, andra tittar i skyltfönster. Andra åter hittar på något annat. Vad vet jag?! Inte svårt fördriva en timmes tid.

Nästa anhalt på väg mot Ystad är Hylkegården, en gammal gård som sen länge är en turistattraktion. Grejer och kläder att handla, även antikviteter. Bäst är caféet där vi bjuds på äppelkaka med vaniljsås. Som vanligt behöver vi inte hungra på våra utfärder! Men nu till Ystad. Där väntar en guide på oss utanför konstmuseet vid torget vid järnvägsstationen. Det är enkelt att ta sig till Ystad med tåg från Malmö. Båtarna till Polen ligger bara en bit därifrån att gå till. Guiden tar oss på en rundvandring i äldre delar av stan. Han har mycket att berätta om gator och hus. En gata heter Suparegatan. Dit kom sjömännen i gamla tider. Varför? De ville ha kvinnor och några supar! Bråk var inte ovanligt på gatan där. Kommissarie Wallander är en fiktiv figur som också satt lite prägel på stan. Mankell hade ingen egen anknytning till Ystad utan ville bara ha en liten stad för sina deckarromaner. Med Wallander som huvudperson. Det har faktiskt lockat många turister till Ystad, fick vi veta. En och annan

miljö är med i filmerna. Hur som helst så är gatorna mysiga och de många gulliga, välrenoverade och putsade gatuhusen är sevärd. Men priserna! Om du nu skulle vara hugad att bosätta dig i Ystad i ett dylikt hus, se till att ha en fet plånbok... Man kan i varje fall resa till Ystad för att gå på dess mycket fina teater, med en aktningvärd repertoar. Något för oss i Vinslövsbygdens SPF?

I varje fall stort tack till Janet som sett till att vi fått njuta av denna mycket trevliga dag!

Gerd Hermodsson